

gangstid at bespare indtil 50 pCt., og det er Lovforslagets Tanke. Nu siger man, at det er endnu for lidt, men det kan ikke negtes, at Lovforslaget bestemt figter i den Retning at indskrænke det hidtil Udgivne med henved 50 pCt., men alligevel siger Mindretallet: „Det er ingen Besparelse“; det vil anderledes til at bespare. Dernæst siger man: med Hensyn til Pensionsretten bliver man ved de hidtil gjældende Regler; men dette forholder sig heller ikke rigtigt. Ja, med Hensyn til dem, der ere pensionsberettigede, bliver det ganske vist ved det Gamle, og iøvrigt siges der ganske vist i Finantsloven, at Ingen nu kan faae Pension, men vi vide, at Finantsloven udløber den 31te Marts for det Aar, den er given, og hvad der saa kommer derefter, er først det, der skal bestemmes i det næste Aars Finantslov. Men nu have vi havt det Særsyn i Rigsdagen i nogle Aar, at det er bestemt, at Skuespillerne ingen Pension skulde have, men saa kom man i Tanker om, at derefter skulde de have Pension. Naar der har været en Minister, som man har havt en særegen Sørkjærlighed for, eller som har havt Indflydelse, eller ogsaa, naar Rigsdagen har været saaledes valgt, at man kunde sætte det igjennem, saa har man benyttet sig af Leiligheden og sagt i Finantsloven: Nu kunne Skuespillerne ansættes med Pensionsberettigelse, og Alle de, som ifølge de 5, 6 foregaaende Aars Finantslove have tjent uden Pensionsberettigelse, kunne nu i et eneste Aar faae den, naar Ministeren og Rigsdagen blot for et eneste Aar komme overeens derom; saa er Frugten af Bestemmelsen i de foregaaende Finantslove aldeles tillintetgjort. Den sidste Tids Theaterhistorie viser, at det kan gaae saaledes; men selv om det ikke skulde gaae saaledes, selv om vi holdt det gaaende med Finantsloven det ene Aar efter det andet med samme Bestemmelse, og disse Skuespillere og Bestillingsmænd ved Theatret vedbleve at tjene, til de bleve gamle Folk, mon Rigsdagen saa vilde modstaae en Umindring fra Regjeringen om, at Saadanne skulde faae Understøttelse? (Wint her: Ja, det have vi Exempler paa.) Jeg tillader mig dog at betwivle det, jeg paastaar, at der ingen saadanne Exempler gives paa, at Rigs-

dagen har negtet Understøttelse. Naar derimod Fleertallets Forslag gaaer ud paa at gjennemføre, at Alle og Enhver, der har med Theatret at gjøre, skulde deels ved en Understøttelsesfond og deels ved en Livrentebestemmelse sikres en Alderdomsforsørgelse, og i Genhold dertil skulle Lønningerne fastsættes, saa har man truffet Bestemmelser, der sikres mod, at en Regjering saaledes kan benytte et Dieblisks Stenning hos Rigsdagen eller sin egen særegne store Indflydelse eller vanskelige Forhold til at kuldsta Frugten af flere Aars Finantslove, og vi have derved sikret os mod Krav paa senere Understøttelse, men ikke bestomindre siger Mindretallet: Nei, Pensionsbestemmelserne, og hvad dertil hører, har man i det Hele ladet blive ved det Gamle. Ja, naar man læser paa den Maade, saa kan man rigtignok faae Meget ud af Forslaget. Vi komme derpaa til Tilskudet til Theaterbygningen. Dette er for mig uregterlig det mærkeligste Afsnit i Mindretallets Betænkning. Mindretallet siger, at det nok er kjender Rigtigheden af at gaae ind paa at fuldføre den gamle Theaterbygning, men vil Kjøbenhavn have en ny Theaterbygning eller en arkitektonisk Prydelse, saa kan den selv bestofte den. Med Hensyn til det Sidste skal jeg bemærke, at selv om Kjøbenhavns Commune fandt for godt at ville lægge en Theaterbygning ved Siden af den gamle, saa fik den ikke, hvad den attraaede, ved den nye Bygning, nemlig en Prydelse for Byen, thi den gamle laa der jo og vilde vanslyne den nye. Det er altsaa for det Første umuligt; men hvad nu Fuldførelsen af den gamle Bygning angaaer, da er det af ikke Usagtyndige oplyst, at Fuldførelsen af den gamle Bygning efter Planen af 1857 vil koste omtrent 250,000 Rd., hvortil kommer, at denne Fuldførelse ingenlunde vil kunne fkee i de Sommermaaneder, Theatret har Ferte; et saadant Byggeforetagende maa selvfølgelig tage langt længere Tid, Theatrets Virksomhed maa standses, og et meget betydeligt Tab i Indtægter maa altsaa lægges til de 250,000 Rd. Vil man derimod

Rettelser.

Sp. 3836, Lin. 4—5 f. o.: „Charakteristiske“, l. „Charakterfaste“.